

بسمه تعالی

طرح اداره شرکت های دولتی

جهت بررسی و تصویب در مجلس شورای اسلامی

پاییز ۱۴۰۳

لطفا نظرات و پیشنهادهای خود در خصوص طرح را به شماره ۰۹۱۵۴۱۵۸۷۱۰ (آقای وزیری) ارسال فرمایید.

فصل اول- تعاریف و کلیات.....	۳
فصل دوم- ارکان شرکتهای دولتی.....	۶
فصل سوم- حاکمیت شرکتی.....	۱۰
فصل چهارم- بودجه.....	۱۲
فصل پنجم- امور مالی.....	۱۳
فصل ششم- انحلال.....	۱۵
فصل هفتم- سایر.....	۱۶

فصل اول- تعاریف و کلیات

ماده (۱): اصطلاحات مندرج در این قانون، در معانی زیر به کار رفته است:

الف) شرکت دولتی: شرکتی سهامی، دارای شخصیت حقوقی مستقل که به موجب قانون در داخل کشور ایجاد و به استناد قانون اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی عهده‌دار انجام بخشی از تصدی‌های غیرقابل واگذاری دولت بوده و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سرمایه و سهام آن منفرداً یا مشترکاً متعلق به دولت، شرکتهای دولتی یا موسسات دولتی باشد.

ب) شرکت اصلی: شرکتی دولتی که اکثریت سهام آن متعلق به دولت بوده، اعضای مجمع عمومی آن متشکل از وزرا یا معاونان رئیس جمهور و فاقد شرکت فرعی در زیرمجموعه خود باشد.

ج) شرکت مادر تخصصی: شرکتی دولتی که اکثریت سهام آن متعلق به دولت بوده، اعضای مجمع عمومی آن متشکل از وزرا یا معاونان رئیس جمهور و دارای یک یا چند شرکت فرعی در زیرمجموعه خود باشد.

د) شرکت فرعی/تابعه/عملیاتی: منظور شرکتی دولتی است که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سرمایه و سهام آن منفرداً متعلق به یک شرکت دولتی یا موسسه دولتی باشد و در این قانون از آن به عنوان شرکت فرعی یاد می شود.

ه) شرکت وابسته: منظور شرکتی غیردولتی است که پنجاه درصد (۵۰٪) یا کمتر از پنجاه درصد (۵۰٪) از سهام یا سرمایه آن متعلق به یک شرکت دولتی یا موسسه دولتی باشد.

و) دستگاه اجرایی: منظور دستگاه اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری است.

ز) شرکت غیرانتفاعی/غیرتجاری: آن دسته از شرکتهای دولتی که هدف از ایجاد و فعالیت آنها، انجام خدمات و ارایه کالاهای عمومی و عام المنفعه بوده به گونه ای که نرخ فروش یا ارایه کالا و خدمات آنها به موجب قوانین و مقررات، کمتر از بهای تمام شده کالا یا خدمت ارایه شده باشد.

ح) شرکت انتفاعی/تجاری: آن دسته از شرکتهای دولتی که هدف از ایجاد و فعالیت آنها کسب سود و انتفاع برای دولت بوده و ارایه خدمات و یا فروش کالاهای تولیدی آنها با نرخ بالاتر از بهای تمام شده صورت می پذیرد.

ط) سازمان توسعه ای: شرکتی دولتی است که به موجب قانون یا مصوبه هیات وزیران به منظور ایجاد زیرساختها و فراهم نمودن زمینه «توسعه در مناطق کمتر توسعه یافته» و یا در «زمینه فناوری‌های نوین» و یا «صنایع پرخطر» تحت عنوان «سازمان توسعه ای» در چارچوب قانون اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی فعالیت می نماید.

ی) سازمان غیرتوسعه ای: شرکتی دولتی است که در طبقه بندی سازمانهای توسعه ای قرار نمی گیرد.

ک) حاکمیت شرکتی: مجموعه‌ای از روش‌ها و فرایندهایی که در آن روابط بین مدیریت، هیئت‌مدیره، سهام‌داران و سایر ذی‌نفعان شرکت تعیین گردیده و ضمن تبیین دقیق اختیارات و مسئولیت‌ها، ابزارهای لازم برای رسیدن به اهداف شرکت، چگونگی تصمیم‌گیری و نظارت بر عملکرد درجهت ارتقای شفافیت، بهبود بهره‌وری و افزایش پاسخ‌گویی تعیین می‌شود.

ل) هیئت مدیره: منظور هیئت مدیره یا هیئت عاملی است که به عنوان یکی از ارکان شرکت در اساسنامه آنها قید گردیده است. در آن دسته از شرکت‌های دولتی که هیئت مدیره و هیئت عامل هم زمان به عنوان ارکان تعیین گردیده اند، هیئت مدیره مدنظر است.

م) عضو موظف هیات مدیره: عضوی است که دارای پست سازمانی «عضو هیات مدیره» بوده و حقوق و مزایای خود را از همان شرکت دریافت می نماید.

ن) عضو غیرموظف هیات مدیره: عضوی است که دارای پست سازمانی و سمت اجرایی در شرکت نبوده و به جز حق حضور، هیچ گونه حقوق و مزایا و دستمزدی، به استثنای پاداشهای موضوع تبصره (۱) ماده (۱۲) و ماده (۴۰) این قانون، از آن شرکت دریافت نمی نماید.

س) عضو اجرایی هیات مدیره: عضو موظف هیات مدیره است که دارای سمت مدیریت اجرایی در شرکت باشد.

ع) عضو غیراجرایی هیات مدیره: عضو موظف هیات مدیره است که فاقد هرگونه سمت اجرایی در شرکت به استثنای عضویت در کمیته های تخصصی هیات مدیره باشد.

ف) عضو اصلی هیات مدیره: عضو موظف یا غیر موظف هیات مدیره شرکت است که ضمن حضور در جلسات هیات مدیره در اتخاذ تصمیمات هیات مدیره مشارکت داشته و نسبت به تصمیمات متخذه مسئولیت پاسخگویی دارد.

ص) عضو علی البدل هیات مدیره: عضو هیات مدیره ای است که برابر تشریفات قانونی و مطابق اساسنامه شرکت به عنوان عضو اصلی هیات مدیره تعیین نشده، در جلسات هیات مدیره حضور نیافته و هیچگونه مسئولیت و پاسخگویی نسبت به اداره شرکت و تصمیمات هیات مدیره ندارد.

ق) نظام (سیستم) پایش (کنترل) های داخلی: فرآیندی که با هدف کسب اطمینان معقول از تحقق اهداف مربوط به عملیات گزارشگری و رعایت قوانین و مقررات طراحی و مستقر می شود.

ر) مرکز: منظور مرکز امور شرکتهای دولتی وزارت امور اقتصادی و دارایی است.

ش) شرکت های مشمول: تمامی شرکت های دولتی، مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت، بانکها و بیمه های دولتی شامل شرکت هایی که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است نظیر شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان بنادر و دریانوردی و شرکت های فرعی آنها.

ماده (۲): شرکت های مشمول، به لحاظ ساختار مالکیت سهام و سرمایه صرفاً در دو سطح شرکتهای اصلی و مادر تخصصی و شرکتهای فرعی فعالیت خواهند کرد.

ماده (۳): شرکتهای مشمول به لحاظ ماهیت فعالیت به دو دسته شرکتهای انتفاعی/تجاری و شرکتهای غیرانتفاعی/غیرتجاری تقسیم می شوند.

ماده (۴): از زمان ابلاغ این قانون، شرکتهای مشمول به لحاظ گستره فعالیت و سرمایه گذاری به دو دسته توسعه ای و غیرتوسعه ای تقسیم می شوند.

ماده (۵): از تاریخ ابلاغ این قانون، سازمان بنادر و دریانوردی و سازمان صنایع دفاع جمهوری اسلامی ایران (ساصد) به عنوان یک شرکت دولتی محسوب شده و تابع احکام این قانون می باشند. دولت مکلف است ظرف مدت حداکثر ۳ ماه از ابلاغ این قانون، اساسنامه سازمان های یادشده را با لحاظ ساختار شرکت دولتی اصلاح و به تصویب برساند.

ماده (۶): وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف سه ماه از ابلاغ این قانون فهرست کلیه شرکت های دولتی را به تفکیک اصلی/مادر تخصصی و فرعی هر یک، انتفاعی و غیرانتفاعی و توسعه ای و غیرتوسعه ای برای تصویب به دولت اعلام نماید.

ماده (۷): وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است با همکاری سازمان برنامه و بودجه کشور، سازمان اداری و استخدامی کشور و با دعوت از دستگاه ذی ربط ظرف مدت ۶ ماه از زمان ابلاغ این قانون، شرکت های مشمول را به لحاظ ساختار مالکیت سهام و سرمایه، گستره فعالیت و سرمایه گذاری، حساسیت موضوع فعالیت و میزان اثرگذاری در اقتصاد، به سه گروه «بزرگ»، «متوسط» و «کوچک» سطح بندی نموده و به تصویب دولت برساند.

فصل دوم - ارکان شرکتهای دولتی

ماده (۸): ارکان شرکتهای دولتی به ترتیب عبارتند از:

الف- مجمع عمومی

ب- هیأت مدیره

ج- مدیرعامل

د- حسابرس مستقل و بازرس قانونی

الف- مجمع عمومی

ماده (۹): از تاریخ تصویب این قانون نمایندگی سهام دولت در مجامع عمومی شرکت های دولتی اصلی و مادر تخصصی به عهده وزیر مسئول به عنوان رئیس مجمع عمومی، وزیر امور اقتصادی و دارایی و معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور خواهد بود. در بانکهای دولتی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به عنوان عضو سوم مجمع عمومی تعیین می گردد. در سایر شرکتهای دولتی اصلی و مادر تخصصی تابعه وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان برنامه و بودجه کشور، عضو سوم مجمع عمومی از میان وزرای عضو دولت با پیشنهاد رئیس مجمع عمومی با تصویب هیأت وزیران تعیین می گردد.

تبصره ۱: از تاریخ ابلاغ این قانون شرکتهای دولتی فرعی مکلفند نماینده وزارت امور اقتصادی و دارایی را به عنوان عضو ناظر از طرف دولت و بدون حق رای، همزمان با صدور دعوتنامه، به مجامع عمومی خود دعوت نمایند. تصمیمات مجامع عمومی این شرکتها بدون رعایت این حکم معتبر و نافذ نخواهد بود.

تبصره ۲: دولت موظف است در شرکتهای دولتی که قسمتی از سهام آنها متعلق به بخش غیردولتی است، امکان حضور صاحبان این گونه سهام یا نمایندگان آنها در مجامع عمومی را، مطابق اساسنامه، فراهم سازد.

ماده (۱۰): مجامع عمومی عادی سالانه شرکتهای دولتی حداقل دو بار در سال، یک بار تا پایان تیر ماه هر سال برای شرکتهای اصلی و تا پایان مرداد ماه برای شرکتهای مادر تخصصی برای بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به عملکرد و صورتهای مالی شرکت و یک بار تا پایان آبان ماه برای بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به خط مشی و برنامه و بودجه پیشنهادی شرکت برگزار خواهد شد.

ماده (۱۱): هیأت مدیره شرکتهای دولتی مکلفند در شرکتهای اصلی حداکثر دو ماه و در شرکتهای مادر تخصصی حداکثر سه ماه پس از پایان سال مالی، صورتهای مالی خود اعم از شرکت اصلی و تلفیقی گروه را جهت رسیدگی به حسابرس مستقل و بازرس قانونی تسلیم نمایند.

تبصره ۱: هیأت مدیره شرکتهای دولتی فرعی مکلفند حداکثر دو ماه پس از پایان سال مالی، صورتهای مالی خود را جهت رسیدگی به حسابرس مستقل و بازرس قانونی تسلیم نمایند.

تبصره ۲: حسابرسان مستقل و بازرسان قانونی مکلفند پس از وصول صورتهای مالی (اعم از اصلی و تلفیقی) شرکتهای دولتی، حداکثر ظرف مدت دو ماه، رسیدگی های لازم را انجام داده و گزارش حسابرسی را به مقامات و مراجع ذی ربط، تسلیم نمایند.

ماده (۱۲): مجامع عمومی شرکتهای دولتی مکلفند عملکرد سالانه هیات مدیره و مدیران عامل را مجزا از صورتهای مالی مورد بررسی قرار داده و نسبت به تایید یا عدم تایید آن صراحتاً اتخاذ تصمیم نمایند. اتخاذ تصمیم مجامع در این خصوص مبتنی بر شاخصهایی از جمله میزان بهره وری، میزان تحقق اهداف و برنامه های شرکت، میزان انطباق عملکرد با بودجه مصوب شرکت، ارایه گزارش تطبیق عملکرد با بودجه مصوب به صورت تفصیلی، میزان اجرای تکالیف قانونی و مصوبات مجامع عمومی، ثبت صورتجلسات مجامع عمومی در اداره ثبت شرکتهای و میزان رعایت و اجرای قوانین و مقررات ناظر بر شرکت، بر اساس آیین نامه ای است که حداکثر ظرف مدت ۶ ماه از ابلاغ این قانون به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان برنامه و بودجه کشور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

تبصره ۱: در اجرای این ماده، پرداخت پاداش عملکرد سالانه به اعضای هیئت مدیره، مدیران عامل و کارکنان شرکتهای دولتی حداکثر تا میزان ۳ ماه حقوق و مزایای مندرج در احکام کارگزینی، با تشخیص و تصویب مجامع عمومی آنها خارج از سقفهای تعیین شده برای حقوق و مزایا/دستمزد سالانه مجاز است.

تبصره ۲: وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است تا پایان آذرماه هر سال، کارنامه عملکردی اعضای هیات مدیره شرکتهای دولتی اصلی و مادر تخصصی را مبتنی بر نظام پایش عملکرد تهیه و برای دولت ارسال نماید. دستورالعمل نظام پایش عملکرد مدیران شرکتهای دولتی ظرف مدت ۶ ماه از ابلاغ این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ خواهد گردید.

ماده (۱۳): از تاریخ ابلاغ این قانون اعلام تنفس در مجامع عمومی شرکتهای دولتی، در چارچوب ماده ۱۴۰ اصلاحیه قانون تجارت، حداکثر تا دو جلسه مجاز است.

ماده (۱۴): از تاریخ ابلاغ این قانون، مجامع عمومی شرکتهای دولتی به صورت مجازی و غیرحضوری نیز قابل برگزاری خواهد بود.

ماده (۱۵): مجامع عمومی شرکتهای اصلی و مادر تخصصی مکلفند آیین نامه های مالی، معاملاتی و استخدامی این شرکتهای را مطابق الگویی که ظرف سه ماه از ابلاغ این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می گردد تا یکسال از ابلاغ این قانون به تصویب دولت برسانند.

ماده (۱۶): اتخاذ تصمیم در مورد اهداف، راهبردها، خط مشی، برنامه و بودجه، عملکرد و صورتهای مالی، تغییر و اصلاح مفاد اساسنامه، نقل و انتقال اموال غیرمنقول، تغییر سرمایه، انتخاب و عزل اعضای هیئت مدیره، انحلال، ادغام و تجزیه شرکتهای دولتی توسط مجامع عمومی این شرکتهای غیرقابل تفویض است.

ماده (۱۷): از زمان ابلاغ این قانون، شرکتهای دولتی مکلفند در صورت نداشتن شناسه ملی صادره از سوی اداره ثبت شرکتهای و مؤسسات غیر تجاری نسبت به اخذ آن از مرجع مذکور اقدام و نسبت به ثبت کلیه صورتجلسات مجامع خود، موضوع ماده ۱۰۶ اصلاحیه قانون تجارت، نزد همان مرجع حداکثر ظرف دو ماه از زمان برگزاری مجمع مربوط و اخذ امضای اکثریت اعضای مجمع اقدام نمایند. حسابرس مستقل و بازرس قانونی مکلف است موارد عدم ثبت را در گزارش خود به مجمع اعلام نماید. اجرای این حکم بر عهده مدیرعامل هر شرکت است.

ماده (۱۸): اداره ثبت شرکتهای موظف است نسبت به ثبت کلیه شرکتهای دولتی پس از اخذ مدارک و مستندات زیر برای هر شرکت، اقدام نماید:

الف) مستند قانونی ایجاد و تاسیس شرکت.

ب) اساسنامه اولیه و آخرین اساسنامه مورد عمل شرکت.

ج) اظهارنامه و گواهی ثبت شرکت در روزنامه رسمی.

د) ترکیب اولین سهامداران شرکت.

ه) ترکیب سهامداران شرکت در زمان ثبت در اداره ثبت شرکتها و تغییرات آن در سنوات آتی.

و) یک نسخه از کلیه آیین نامه های مصوب مجمع عمومی و مورد عمل شرکت.

ز) فهرست کلیه شرکتهای فرعی و وابسته به انضمام میزان سهام تحت تملک.

ح) اسامی و کد ملی کلیه اعضای هیات مدیره و مدیرعامل شرکت در زمان ثبت در اداره ثبت شرکتها.

ط) آدرس دقیق و شماره تماس شرکت.

ب- هیئت مدیره و مدیرعامل

ماده (۱۹): تعداد اعضای اصلی و علی البدل هیئت مدیره در شرکتهای دولتی سطوح «بزرگ» و «متوسط»، به ترتیب ۵ و ۲ نفر و در شرکتهای دولتی سطح «کوچک»، به ترتیب ۳ و ۱ نفر تعیین می شود که با رعایت بند ب همین ماده، به پیشنهاد رئیس مجمع عمومی و تصویب مجمع عمومی انتخاب و با حکم رئیس مجمع عمومی منصوب می شوند. این تعداد برای شرکتهای مادر تخصصی که به عنوان سازمان توسعه ای تعیین میشوند به ترتیب ۷ و ۳ نفر خواهد بود.

تبصره ۱: در شرکتهای دولتی سطوح «بزرگ» و «متوسط»، انتصاب حداکثر دو عضو اصلی هیات مدیره و در شرکتهای سطح «کوچک» انتصاب حداکثر یک عضو اصلی هیات مدیره به عنوان عضو غیر موظف مجاز است. این تعداد برای شرکتهای مادر تخصصی که به عنوان سازمان توسعه ای تعیین میشوند، حداکثر ۳ نفر خواهد بود.

تبصره ۲: در شرکتهای دولتی سطوح «بزرگ» و «متوسط»، حداکثر دو عضو موظف هیات مدیره و در شرکتهای سطح «کوچک»، حداکثر یک عضو موظف هیات مدیره، دارای سمت اجرایی خواهند بود.

ماده (۲۰): در صورتی که برائرفوت یا استعفا یا هر دلیل دیگری، تعداد اعضای هیات مدیره از حداقل مقرر در این قانون کمتر شود، اعضای علی البدل به ترتیب مقرر در اساسنامه یا به ترتیب مقرر توسط مجمع عمومی جای آنان را خواهند گرفت. در صورتیکه عضو علی البدل تعیین نشده باشد و یا تعداد اعضای علی البدل برای تصدی پستهای خالی در هیئت مدیره کافی نباشد، رییس مجمع عمومی باید حداکثر ظرف مدت دو هفته مجمع عمومی عادی شرکت راجهت تکمیل اعضای هیئت مدیره به طور فوق العاده دعوت نماید.

ماده (۲۱): از تاریخ ابلاغ این قانون، دوره مدیریت اعضای هیئت مدیره شرکتهای دولتی ۴ سال خواهد بود.

ماده (۲۲): مدیرعامل، بالاترین مقام اجرایی شرکت است که از میان اشخاص حقیقی به پیشنهاد رئیس مجمع عمومی و تصویب مجمع عمومی برای مدت ۴ سال تعیین می شود و در حدود وظایف و اختیارات محوله موضوع این قانون و اختیاراتی که از طرف هیئت مدیره به وی تفویض می شود، نماینده شرکت محسوب شده و از طرف شرکت حق امضا دارد.

تبصره ۱: مدیرعامل می تواند از بین اعضای موظف هیئت مدیره شرکت انتخاب شود.

تبصره ۲: انتصاب سرپرست مدیرعامل در شرکتهای مشمول توسط روسای مجامع عمومی در صورت لزوم حداکثر تا مدت سه ماه مجاز خواهد بود.

ماده (۲۳): از زمان ابلاغ این قانون، کلیه مدیران تصفیه شرکتهای دولتی در حال انحلال در حکم اعضای اصلی و موظف هیات مدیره محسوب خواهند شد.

ماده (۲۴): دولت مکلف است ظرف مدت یکسال از ابلاغ این قانون در چارچوب ماده (۴۸) این قانون شرایط اختصاصی و حرفه ای لازم برای انتخاب اعضای هیاتمدیره و مدیران عامل شرکتهای مشمول را در اساسنامه آنها پیشبینی و قید نماید. مسئولیت حسن اجرای این ماده با وزیر تخصصی ذیربط هر شرکت مشمول خواهد بود.

تبصره: تایید و احراز شرایط اختصاصی و حرفه ای موضوع این ماده برای شرکتهای مشمول و شرکتهای تحت مدیریت دولت از طریق آزمون و مصاحبه تخصصی توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی صورت خواهد پذیرفت. مجامع عمومی موظفند اعضای هیات مدیره و مدیران عامل پیشنهادی را صرفاً پس از تایید صلاحیت آنها مطابق این ماده انتخاب کنند. بکارگیری افراد به عنوان عضو هیات مدیره و مدیرعامل بدون کسب تاییدیه صلاحیت اختصاصی و حرفه ای از وزارت امور اقتصادی و دارایی مجاز نخواهد بود.

ماده (۲۵): شرایط لازم و نحوه انتخاب و انتصاب اعضای هیاتمدیره، مدیران عامل و مدیران تصفیه شرکتهای دولتی و افرادی که به نمایندگی از دولت یا شرکتهای دولتی در شرکت های غیردولتی به عنوان عضو هیئت مدیره یا مدیرعامل معرفی می شوند، بر مبنای گروه بندی شرکتهای دولتی موضوع ماده (۷) این قانون، به موجب آیین نامه ای خواهد بود که حداکثر ظرف مدت ۶ ماه از سطح بندی یادشده، با پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان برنامه و بودجه کشور و سازمان اداری و استخدامی کشور به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

فصل سوم - حاکمیت شرکتی

ماده (۲۶): هیئت مدیره شرکت‌های مشمول و شرکتهای تحت مدیریت دولت مکلف به ایجاد نظام پایش (کنترل) داخلی، ارزیابی عملکرد، پایش/کنترل طرح پروژه‌های سرمایه گذاری و واحد حسابرسی داخلی در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط و طرح گزارش‌های مربوط به همراه گزارش سالانه عملکرد شرکت در مجمع می‌باشند.

ماده (۲۷): اعضای هیات مدیره در شرکتهای دولتی اصلی و مادرتخصصی با پیشنهاد رییس مجمع عمومی و تصویب مجمع عمومی و رئیس هیئت‌مدیره با پیشنهاد هیئت‌مدیره و حکم رئیس مجمع عمومی تعیین می‌شوند.

الف. عضو موظف هیئت‌مدیره و مدیرعامل یک شرکت دولتی نمی‌تواند هم‌زمان عضو موظف هیئت‌مدیره یا مدیرعامل سایر شرکت‌های دولتی یا غیردولتی باشند.

ب. حداقل یک عضو هیئت‌مدیره شرکت باید دارای تخصص یا تجربه مرتبط در زمینه حسابداری یا مالی یا بودجه باشد.

ج. عضو هیئت‌مدیره نمی‌تواند هم‌زمان ذی‌حساب شرکت، موضوع ماده ۳۱ قانون محاسبات عمومی کشور نیز باشد.

د. اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی می‌بایست از بین اشخاص حقیقی انتخاب شوند.

ه. عضویت غیرموظف در هیات مدیره شرکتهای دولتی شغل محسوب نمی‌گردد و اعضای هیات مدیره این شرکت‌ها می‌توانند هم‌زمان در هیات مدیره حداکثر یک شرکت دولتی دیگر عضویت داشته باشند. این حکم در مورد مدیران عامل شرکتهای دولتی جاری نخواهد بود.

ماده (۲۸): به منظور تفکیک حوزه‌های حاکمیت از تصدی و سیاستگذاری از اجرا در شرکت‌های دولتی:

الف) عضویت مقامات موضوع ماده ۷۱ قانون مدیریت خدمات کشوری به‌عنوان رؤسا یا اعضای هیئت‌مدیره و یا مدیران عامل شرکت‌های دولتی ممنوع است.

ب) رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل نباید فرد واحد باشند.

د) اکثریت اعضای کارگروه (کمیته‌های) هیئت مدیره باید خارج از هیئت مدیره باشند.

ماده (۲۹): شرکت‌های مشمول و شرکتهای تحت مدیریت دولت مکلفند به منظور استقرار نظام حاکمیت شرکتی نسبت به تشکیل کمیته حسابرسی اقدام نمایند. تشکیل سایر کمیته‌های مشورتی و نظارتی از قبیل کمیته مدیریت ریسک، کمیته انتصابات و کمیته جبران خدمات برای انجام امور ذیربط در شرکتهای سطح «بزرگ» الزامی، در شرکتهای سطح «متوسط» با تایید مجمع عمومی و در شرکتهای سطح «کوچک» با نظر هیات مدیره مجاز خواهد بود. ریاست این کمیته‌ها بر عهده یکی از اعضای هیات مدیره خواهد بود.

ماده (۳۰): وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است ظرف ۶ ماه از ابلاغ این قانون دستورالعمل حاکمیت شرکتی شرکتهای دولتی را با تاکید بر بهبود پاسخگویی، افزایش شفافیت، حداقل نمودن تضاد منافع، عدم رقابت با بخش خصوصی و حداکثرسازی رعایت قوانین و مقررات، از طریق تدوین شرح وظایف و حوزه اختیارات کمیته‌های مربوط و اصلاح و استقرار ساختارهای اداری لازم تنظیم و ابلاغ نماید.

تبصره- در صورت استقرار و اجرای نظام حاکمیت شرکتی، به تشخیص مجمع عمومی، تعیین و پرداخت پاداش مدیریت به اعضای هیات مدیره فعال در کمیته‌های موضوع ماده ۲۷ این قانون در شرکتهای مشمول به میزان حداکثر ۱ ماه حقوق و مزایای مندرج در احکام

کارگزینی، خارج از سقفهای تعیین شده برای حقوق و مزایا/دستمزد سالانه و مجزا از پاداشهای موضوع تبصره (۱) ماده (۱۲) و ماده (۴۰) این قانون مجاز خواهد بود.

فصل چهارم - بودجه

ماده (۳۱): از تاریخ ابلاغ این قانون، بودجه شرکت های دولتی در لوایح بودجه سالانه که توسط دولت به مجلس شورای اسلامی ارایه خواهد شد، شامل دو بخش خواهد بود:

اول؛ پیش بینی دریافتی دولت از محل سود سهام، مالیات و بازپرداخت وام ماده (۳۲) قانون برنامه و بودجه در سال مالی مربوط که از طریق حساب های خزانه داری کل اخذ خواهد شد.

دوم؛ برآورد پرداخت های دولت که از محل درآمدهای عمومی و یا اختصاصی در سال مالی مربوط به عنوان کمک دولت و یا در قالب یارانه، کمک زیان، تسهیلات و همچنین اعتبارات تملک داراییهای سرمایه ای به شرکت های دولتی انجام خواهد شد.

ماده (۳۲): از تاریخ تصویب این قانون دولت مکلف است بخشنامه بودجه سالانه مختص شرکتهای دولتی که حاوی اهداف و سیاست های کلی، خط مشی و برنامه های دولت نسبت به شرکتهای دولتی است را به طور مجزا از بخشنامه بودجه وزارتخانه ها و موسسات دولتی، حداکثر تا پایان مرداد ماه هر سال به پیشنهاد مشترک سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی ابلاغ نماید.

تبصره- در صورتیکه دولت در موعد مقرر نسبت به ابلاغ بخشنامه بودجه شرکتهای دولتی اقدام ننماید، مجامع عمومی شرکتهای مشمول مجازند راساً نسبت به تنظیم و تصویب بودجه پیشنهادی اقدام نمایند.

ماده (۳۳): هیئت مدیره شرکتهای دولتی مکلفند اهداف و برنامه سال بعد خود را در قالب اهداف کمی و کیفی، به همراه بودجه تفصیلی پیشنهادی مربوط، حداکثر تا پایان آبان ماه به تصویب مجامع عمومی خود برسانند.

فصل پنجم - امور مالی

ماده (۳۴): هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی اصلی و مادرتخصصی مکلفند پس از پایان سال مالی، به ترتیب حداکثر تا ۳۱ اردیبهشت و ۳۱ خردادماه هر سال، صورت‌های مالی سال قبل خود اعم از شرکت اصلی و تلفیقی گروه را جهت رسیدگی به حسابرس مستقل و بازرس قانونی تسلیم نمایند.

هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی فرعی نیز مکلفند پس از پایان سال مالی، حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه سال بعد، صورت‌های مالی خود را جهت رسیدگی به حسابرس مستقل و بازرس قانونی تسلیم نمایند.

تبصره: حسابرسان مستقل و بازرسان قانونی مکلفند پس از وصول صورت‌های مالی (اعم از اصلی و تلفیقی) شرکت‌های دولتی، حداکثر ظرف مدت دوماه، رسیدگی‌های لازم را انجام‌داده و گزارش حسابرسی را به مقامات و مراجع ذی‌ربط، تسلیم نمایند.

ماده (۳۵): چنانچه در مجامع عمومی، صورت‌های مالی شرکت‌های دولتی در مهلت مقرر در این قانون، به‌دلیل ایراد یا نقص اساسی و با اهمیت قابل‌تصویب نباشد؛ مجامع عمومی مجازند هیئت‌مدیره شرکت را موظف نمایند در مهلتی که از پایان آبان ماه تجاوز نخواهد نمود، نسبت به رفع ایرادات و اشکالات و اخذ نظر حسابرس مستقل و بازرس قانونی اقدام‌نموده و مجدداً ترتیب تشکیل مجمع عمومی را برای تصویب صورت‌های مالی بدهند. در همین راستا، حسابرس مستقل و بازرس قانونی نیز موظف است پس از انجام اصلاحات توسط هیئت‌مدیره، حداکثر در مهلت مقرر در این ماده، نسبت به موضوع اظهار نظر مجدد نموده و به مجمع عمومی ارائه نماید. در هر حال، مجامع عمومی باید نسبت به صورت‌های مالی هر سال مالی شرکت‌های دولتی حداکثر تا نیمه آذرماه سال بعد، در قالب تصویب یا عدم‌تصویب، اتخاذ تصمیم نمایند.

ماده (۳۶): از زمان اجرای این قانون، شرکت‌های دولتی مکلفند در صورت پیش‌بینی سود خالص در بودجه سالانه خود، هر ساله و به ترتیب زیر بخشی از سود خالص برآوردی (پس از کسر مالیات) خود را به‌عنوان سود سهم دولت در بودجه پیشنهادی، پیش‌بینی و درج نمایند.

ردیف	نوع شرکت	سطح شرکت	میزان سود سهم دولت (درصد از سود خالص)
۱	شرکتهای غیرانتفاعی/غیرتجاری	الف	صفر
۲		ب	صفر
۳		ج	صفر
۴	شرکتهای اصلی و مادر تخصصی انتفاعی/تجاری (غیرتوسعه ای)	الف	۲۰
۵		ب	۳۰
۶		ج	۴۰
۷	سازمانهای توسعه ای	الف	۵
۸		ب	۱۰
۹		ج	۱۵
۱۰	شرکتهای فرعی	الف	۲۰
۱۱		ب	۳۰
۱۲		ج	۴۰

ماده (۳۷): شرکتهای دولتی سودده مکلفند سود سهم دولت برای هر سال مالی را، منطبق با جدول ماده ۳۵ با مآخذ سود خالص عملکرد سالانه (سود خالص پس از کسر مالیات)، بر مبنای صورتهای مالی حسابرسی شده و مصوب مجمع عمومی، حداکثر تا یک ماه از تصویب صورتهای مالی در مجمع عمومی به خزانه واریز نمایند. شرکتهای دولتی که قسمتی از سهام آنها متعلق به بخش غیردولتی است، به تناسب میزان سهام بخش غیردولتی، مشمول پرداخت وجوه موضوع این ماده نمی‌باشند.

تبصره ۱: در شرکتهای دولتی دارای زیان انباشته، سود ناخالص عملکرد (سود قبل از کسر مالیات)، صرف پوشش زیان انباشته شرکت شده و مادام که زیان انباشته شرکت به صفر نرسیده است؛ این شرکت‌ها از پرداخت مالیات و سود سهم دولت معاف خواهند بود.

تبصره ۲: پس از ابلاغ این قانون، پیش‌بینی و پرداخت سود موضوع ماده ۹۰ اصلاحیه قانون تجارت در شرکتهای دولتی مجاز نمی‌باشد.

تبصره ۳: بانکهای دولتی، در صورت عدم کفایت سرمایه تا حد مجاز و مقرر نیز از پرداخت سود سهم دولت معاف خواهند بود.

تبصره ۴: کلیه احکام قانونی مغایر این ماده و تبصره‌های ذیل آن، از جمله ماده (۴) و بند (ج) ماده (۲۸) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) از زمان ابلاغ این قانون نسخ می‌گردند.

ماده (۳۸): شرکتهای دولتی مکلفند در صورت پیش‌بینی سود ناخالص (سود قبل از کسر مالیات) در بودجه سالانه خود، مالیات عملکرد را بر اساس نرخ مصوب قانونی در بودجه پیشنهادی، پیش‌بینی و درج نمایند. این شرکتها همچنین مکلفند مالیات عملکرد سالانه خود را بر مبنای صورتهای مالی حسابرسی شده و مصوب مجمع عمومی حداکثر تا دو ماه از تصویب صورتهای مالی در مجمع عمومی به خزانه واریز نمایند.

ماده (۳۹): عدم واریز مالیات و سود سهام دولت در مهلت مقرر توسط هریک از شرکتهای دولتی، مشمول جریمه ای به میزان ۲/۵ درصد سود سهم و مالیات متعلقه به ازای هر ماه تاخیر پرداخت خواهد شد.

ماده (۴۰): مجامع عمومی شرکتهای مشمول مجازند در صورت افزایش سود خالص یا کاهش زیان خالص عملکرد سالانه پس از تعدیل آثار تورمی، در مقایسه با عملکرد سال قبل، حداکثر تا ۱ درصد از مابه‌التفاوت یادشده را مازاد سقفهای تعیین شده برای حقوق و مزایا/دستمزد سالانه به عنوان پاداش مدیریتی برای کارکنان آنها تعیین نمایند.

فصل ششم – انحلال

ماده (۴۱): مدت مجاز برای تصفیه شرکت‌های مشمول که منحل اعلام می‌شوند، حداکثر دو سال و غیرقابل تمدید است. در اجرای این حکم، مجامع عمومی شرکت‌های دولتی مکلفند حداکثر ظرف مدت یک ماه از ابلاغ مصوبات مراجع ذی‌ربط، نسبت به اعلام انحلال، شروع تصفیه و انتخاب مدیر یا مدیران تصفیه اقدام نموده و ظرف مهلت دو سال نسبت به ختم تصفیه شرکت و ثبت آن در مرجع ثبت شرکت‌ها عمل نمایند. رؤسای مجامع عمومی شرکت‌های دولتی مشمول، مسئول حسن اجرای این حکم خواهند بود.

ماده (۴۲): دولت مکلف است در صورت عدم ختم تصفیه شرکت‌های دولتی منحل ظرف مدت ۲ سال، مطابق ذیل عمل نماید:

الف) در مورد شرکت‌های دولتی اصلی و مادر تخصصی منحل شده: کلیه داراییها، تعهدات، بدهی‌ها و نیروی انسانی آنها به دستگاه اجرایی ذیربط و پرونده‌های حقوقی تعیین تکلیف نشده آنها نیز به معاونت حقوقی ریاست جمهوری منتقل می‌شود.

ب) در مورد شرکت‌های دولتی فرعی منحل شده: کلیه داراییها، تعهدات، بدهی‌ها، نیروی انسانی و پرونده‌های حقوقی تعیین تکلیف نشده آنها به شرکت مادر تخصصی ذیربط منتقل می‌شود.

تبصره ۱: مجامع عمومی شرکت‌های دولتی در حال تصفیه و یا دارای مصوبه انحلال از مراجع ذی‌ربط که تا قبل از ابلاغ این قانون انجام امور مرتبط با انحلال و تصفیه آنها خاتمه نیافته است، مکلفند ظرف مدت دو سال از ابلاغ این قانون نسبت به اعلام ختم تصفیه شرکت و ثبت آن در مرجع ثبت شرکت‌ها اقدام نمایند. در غیر اینصورت با آنها مطابق رویه موضوع همین ماده برخورد خواهد شد.

تبصره ۲: در صورت عدم ختم تصفیه شرکت‌های دولتی در حال تصفیه در مهلت‌های مقرر در این قانون، پرداخت هر گونه حقوق و مزایا به مدیران تصفیه شرکت‌های مذکور پس از خاتمه مهلت تصفیه ممنوع و در حکم تصرف در اموال عمومی خواهد بود

فصل هفتم - سایر

ماده (۴۳): از زمان ابلاغ این قانون، پرداخت حقوق و مزایا/دستمزد سالانه، در شرکتهای دولتی بزرگ، متوسط و کوچک، به ترتیب برای (۱۰)، (۸) و (۵) درصد مدیران و کارکنان این شرکتها به ترتیب تا (۳۰۰)، (۲۰۰) و (۱۵۰) درصد مازاد بر سقفهای تعیین شده پس از تایید وزارت امور اقتصادی و دارایی (مرکز امور شرکتهای دولتی) مجاز خواهد بود.

ماده (۴۴): دولت مجاز است ظرف شش ماه از ابلاغ این قانون، نظام پرداخت حقوق و مزایا/دستمزد و استخدام در شرکتهای دولتی را بر اساس سطح بندی موضوع ماده (۷) این قانون، متضمن اجازه جذب و قطع ارتباط نیروی انسانی توسط خود شرکت، با پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان برنامه و بودجه کشور تصویب نماید.

ماده (۴۵): از تاریخ ابلاغ این قانون، به منظور استفاده از تسهیلات و خدمات بانکی، شرکتهای دولتی مجاز به افتتاح حسابهای بانکی فرعی و انتقال حسابهای خود به بانکهای دولتی می باشند. افتتاح حساب در بانکهای غیردولتی توسط این شرکتها در صورت پیشنهاد معاون رییس جمهور یا وزیر ذیربط و تایید وزارت امور اقتصادی و دارایی (مرکز امور شرکتهای دولتی و دفتر امور بانکی) مجاز خواهد بود.

ماده (۴۶): شرکتهای دولتی مکلفند از تاریخ ابلاغ این قانون، نسبت به تجدیدارزیابی داراییهای خود هرپنج سال یکبار، از سال انجام آخرین تجدیدارزیابی داراییها، اقدام و سرمایه خود را از محل مازاد ناشی از این تجدید ارزیابی ظرف مدت حداکثر یک سال، افزایش دهند. افزایش بهای ناشی از این تجدید ارزیابی، با رعایت استانداردهای حسابداری مشمول پرداخت مالیات بر درآمد نبوده و هزینه استهلاک داراییهای تجدید ارزیابی شده به نسبت افزایش بهای ناشی از تجدید ارزیابی به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی میگردد.

ماده (۴۷): شرکتهای دولتی موظفند صورتهای مالی سالانه حسابرسی شده و صورتجلسات مجامع عمومی خود را در سامانه جامع اطلاع رسانی ناشران (کدال) بارگذاری و منتشر کنند. سازمان بورس و اوراق بهادار، سازمان حسابرسی، جامعه حسابداران رسمی کشور و سایر موسسات حسابرسی مکلفند در اجرای این حکم همکاری نمایند. شرکتهای دولتی تابعه وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سازمان انرژی اتمی ایران از حکم این ماده مستثنا می باشند. تشخیص سایر مصادیق محرمانه با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی، بر عهده شورای عالی امنیت ملی خواهد بود. صورتهای مالی حسابرسی شده شرکتهای دولتی که در اجرای این حکم در سامانه مزبور بارگذاری نگردند، فاقد اعتبار محسوب خواهند شد. نظارت بر اجرای این حکم بر عهده وزارت امور اقتصادی و دارایی می باشد.

ماده (۴۸): شرکتهای دولتی مکلفند از تاریخ ابلاغ این قانون نسبت به تهیه صورتهای مالی میاندوره^۳ ای ششماهه (غیرتلفیقی) و ارسال یک نسخه از آن پس از بررسی اجمالی توسط حسابرس مستقل شرکت برای وزارت امور اقتصادی و دارایی (مرکز امور شرکتهای دولتی) و سازمان برنامه و بودجه کشور تا پایان آبان ماه هر سال اقدام نمایند.

ماده (۴۹): کلیه شرکتهای دولتی و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت شامل شرکتهایی که شمول قانون و مقررات عمومی به آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است، از جمله شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران، سازمانهای مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران و شرکتهای تابعه آنها، شرکتهای تابعه موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی، دانشگاه آزاد اسلامی و سایر شرکتهایی که پنجاه درصد یا بیش از پنجاه درصد سرمایه یا سهام آنها تا سه سطح، منفرداً یا مشترکاً به دستگاههای اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری، بانکهای دولتی، بیمه های دولتی و موسسات اعتباری دولتی، سازمانهای مناطق آزاد و ویژه اقتصادی و سازمان بازنشستگی کشوری و سایر صندوقهای بازنشستگی وابسته به دستگاههای اجرایی یادشده تعلق داشته باشد و همچنین شرکتهایی که اکثریت اعضای هیئت مدیره آنها توسط دستگاههای اجرایی، سازمان بازنشستگی کشوری و سایر

صندوق‌های بازنشستگی وابسته به دستگاه‌های اجرایی تعیین می‌شوند، مکلفند پس از ابلاغ این قانون، هر سه ماه یک بار نسبت به ثبت و به روز رسانی اطلاعات خود و شرکتها و مؤسسات تابعه و وابسته، در سامانه یکپارچه اطلاعات شرکتهای دولتی و نهادهای عمومی غیردولتی (سماب) مستقر در وزارت امور اقتصادی و دارایی اقدام کنند. وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است امکان دسترسی به اطلاعات سامانه مذکور را به صورت برخط برای سازمان‌های برنامه و بودجه کشور و اداری و استخدامی کشور و دیوان محاسبات کشور فراهم کند.

وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان برنامه و بودجه کشور، سازمان اداری و استخدامی کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و سازمان بورس و اوراق بهادار مکلفند اقدامات لازم را برای برقراری ارتباط سامانه‌های الکترونیکی مرتبط (اعم از سامانه جامع بودجه، پایگاه اطلاعات کارکنان نظام اداری (پاکنا)، سامانه ملی مدیریت ساختار دستگاههای اجرایی، سامانه حقوق و مزایا و سامانه شناسه ملی اشخاص حقوقی کشور) با سامانه یکپارچه اطلاعات شرکتهای دولتی و تبادل اطلاعات به عمل آورند.

تبصره: سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است برای ثبت صورتجلسات موضوع ماده (۱۰۶) اصلاحیه قانون تجارت، اطلاعات و مستندات مورد نیاز خود را از اطلاعات ثبت شده در سامانه سماب کسب نماید.

ماده (۵۰): دولت مکلف است بلافاصله پس از ابلاغ این قانون از طریق وزارت امور اقتصادی و دارایی امکان درج امضای الکترونیک صورتجلسات مجامع شرکت‌های مشمول با قابلیت بارگذاری در سامانه یکپارچه اطلاعات شرکتهای دولتی و نهادهای عمومی غیردولتی (سماب) را فراهم سازد. سازمان ثبت اسناد و املاک کشور (اداره کل ثبت شرکتها و موسسات غیرتجاری) نیز مکلف است پس از ابلاغ این قانون نسبت به دریافت صورتجلسات مجامع عمومی شرکت‌های مشمول به صورت الکترونیکی اقدام نماید. صورتجلسات مجامع عمومی شرکت‌های مشمول پس از مهلت یادشده بدون امضای الکترونیک فاقد اعتبار خواهد بود.

ماده (۵۱): وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است به منظور اجرای احکام این قانون و تمرکز مستندات، اطلاعات و آمار شرکت‌های مشمول ظرف مدت ۶ ماه از ابلاغ این قانون با همکاری سازمان اداری و استخدامی کشور، نسبت به پیش بینی و اصلاح ساختار سازمانی مناسب اقدام نماید.

ماده (۵۲): دولت مکلف است در اجرای احکام این قانون ظرف مدت ۲ سال از ابلاغ این قانون نسبت به اصلاح و تصویب اساسنامه شرکت‌های مشمول با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و پس از طرح و تصویب در کارگروهی با مسئولیت وزارت مزبور، سازمان برنامه و بودجه کشور و دستگاه اجرایی ذیربط و تصویب مجامع عمومی آنها اقدام نماید. رؤسای مجامع عمومی این شرکتها مکلفند حداکثر ظرف مدت یک سال از ابلاغ این قانون، نسبت به ارائه پیشنهاد اصلاح اساسنامه به وزارت امور اقتصادی و دارایی جهت طرح و تصویب در کارگروه یادشده اقدام نمایند.

وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است در صورت عدم ارایه اساسنامه پیشنهادی در مهلت تعیین شده توسط روسای مجامع عمومی شرکت‌های مشمول، رأساً نسبت به طرح و اصلاح اساسنامه در کارگروه یادشده اقدام نماید.

تبصره ۱: مفاد مواد (۸) الی (۱۰) و (۱۹) الی (۲۱) این قانون از زمان ابلاغ، در حکم اصلاح اساسنامه شرکتهای دولتی محسوب می شود.

تبصره ۲: اجرای حکم موضوع این ماده، مانع از اجرای سایر تکالیف این قانون در شرکتهای دولتی نخواهد بود.

تبصره ۳: چارچوب نحوه تدوین اساسنامه، حداکثر ظرف مدت ۳ ماه از ابلاغ این قانون، به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی، به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ماده (۵۳): دولت مکلف است ظرف مدت ۶ ماه از ابلاغ این قانون با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و همکاری سازمان برنامه و بودجه کشور نسبت به دایمی نمودن احکام آیین نامه انتظام بخشی شرکتهای دولتی و تصویب آن در راستای اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی اقدام نماید.

ماده (۵۴): از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر با آن نسخ می گردد و مادام که در قوانین بعدی نسخ و یا اصلاح مواد و مقررات این قانون صریحاً و با ذکر نام این قانون و ماده مورد نظر قید نشود، معتبر خواهد بود.

این قانون در ۵۴ ماده و ۲۲ تبصره در تاریخ ... به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.